

Fővárosi Törvényszék
19.P.23.045/2011/9.

A Fővárosi Törvényszék

a dr. _____ ügyvéd (1148 Budapest, Róna u. 174.) által képviselt
MTM-SBS TELEVÍZIÓ ZRT. (1148 Budapest, Róna u. 174.) felperesnek

a dr. Desics Péter ügyvéd (_____) által képviselt
VÁGÓ ISTVÁN budapesti (_____) lakos alperes ellen

személyiségi jog megsértése miatt indított perében meghozta a következő

Í T É L E T E T

A bíróság a felperes keresetét elutasítja.

A tárgyi illeték-feljegyzési jog folytán le nem rótt **180.000** (száznolcvanezer) Ft illetéket a felperes köteles a Magyar Allamnak megfizetni külön felhívásra.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül van helye fellebbezésnek, melyet ennél a bíróságnál kell 3 példányban előterjeszteni.

Fellebbezés esetén a Fővárosi Ítéltábla előtt a jogi képviselet kötelező.

A fellebbezési határidő lejártá előtt a peres felek kérhetik, hogy a fellebbezést a másodfokú bíróság tárgyaláson kívül bírálja el.

Ha a fellebbezés csak a perköltség nagyságára vagy viselésére, a kamatfizetési kötelezettségre, a kamat mértékére, a teljesítési határidőre, vagy az állam által előlegezett költség viselésére vonatkozik, illetőleg ha a fellebbezés csak az ítélet indokolása ellen irányul, bármelyik fél kérheti, hogy a fellebbezést a másodfokú bíróság tárgyaláson bírálja el.

I N D O K O L Á S

A felperes MTM-SBS Zrt. az egyik országos kereskedelmi televízió, a TV2 műsorszolgáltatója, Vágó István alperes pedig közismert televíziós műsorvezető, számos szakmai és közönségdíj tulajdonosa. A felperes és a Q-Art Művészeti Kft., mint műsorgyártó között, 2008. december 23-án „Együttműködési keretszerződés” elnevezésű megállapodás jött létre, mely alapján a kft. televíziós műsorokat gyártott és fejlesztett, továbbá műsorvezető közreműködőt biztosított televíziós műsorokhoz a felperes részére, annak egyedi megrendelése alapján. A szerződésben szabályozták a kft., mint műsorgyártó azon kötelezettségét, hogy a szerződésben meghatározott műsorvezetőt a kft.-nek kell biztosítania az egész gyártási folyamat alatt, beleértve a próbákat és a

próba felvételeket is. A felperes és az alperes között tehát közvetlen szerződéses kapcsolat nem állt fenn, a műsorgyártó kft.-nek kellett biztosítania az alperes jelenlétét. Ebben a szerződéses viszonyban a felperesi vállalkozás volt a megrendelő a műsorgyártó cég irányában. A megállapodásban külön fejezet szabályozza a műsorgyártó által közreműködőként megjelölt műsorvezető és a megrendelő felperes viszonyát. A felperes 2010 végén kezdte meg az utóbb adásba került „A 40 milliós játszma” című műsorszám gyártásának előkészületeit, az együttműködési keretmegállapodásban foglaltak alapján az alperes műsorvezetése mellett. A felperes és az alperes között a próbaidőszak alatt is volt nézeteltérés a konkrét műsor kreatív elemei és egyéb körülményeinek vonatkozásában.

A felperesnél összességében az a meggyőződés alakult ki, hogy nem az alperes a megfelelő ember az adott tervezett műsorszám (vetélkedő) vezetésére. A felperes korábban egy másik műsor kapcsán médiakutatást rendelt meg a műsorvezetők személyéről, és abból azt a következtetést vonta le, hogy bár az alperest tisztelik a nézők és hitelesnek is tartják, de nem mindenben ítélik meg megfelelőnek bizonyos műsorszámok vezetésére.

A felperes részéről felmondták a szerződésnek a közreműködő személyére és annak biztosítására vonatkozó rendelkezését. A felmondás jogszerűségét illetően jogvita alakult ki a felperes és a Q-Art Művészeti Kft. között, melyet végül a 2011. január 3-án létrejött „Megállapodás” megnevezésű megegyezéssel zártak le az érintettek. A megállapodást a felperes, a Q-Art Kft. törvényes képviselője és az alperes is aláírta. Ebben a felek megállapodtak az alperes távozásával kapcsolatos, a gyártási szerződést érintő minden részletről, beleértve a felperes által fizetendő kompenzáció mértékét is. Ezt követően folytatódott a 40 milliós játszma című műsor próbái, majd felvételei, új műsorvezetővel ().

Az alperes Pécsen részt vett 2011. május 7-én a Pécsi Politológus Hallgatók Egyesülete, illetve a Demokratikus Charta elnevezésű társadalmi szervezet által szervezett rendezvényen. Itt ezen alkalommal az alperes kérdésre nyilatkozott arról, hogy az ő álláspontja értelmében miért kellett távoznia a TV2-től.

Az eseményről tudósított a www.pecsistop.hu internetes folyóirat 2011. május 7-én. A tudósítás többek között a következőket tartalmazta: „Tévés karrierje nagy vihart kavart megszakadásával kapcsolatban Vágó felidézte azt a már ismert történetet, miszerint kirúgása – azaz munkaviszonya megszűnése napján – nézeteltérésbe került a TV2 új vetélkedőjét gyártókkal, mindezt azonban pár új részlettel egészítette ki. Ezek közé tartozott állítása szerint, hogy távozása után hirtelen a jobboldali Helyi Téma a TV2 szappanoperájának kiemelt hirdetőjévé vált, és egyes hírek szerint a csatorna egymilliárdos bevételhez jutott, illetve hogy a TV2 híradójához a Hír TV-ből érkezett egy újságíró magas beosztásba – Vágó hangsúlyozta, hogy ő csak tényeket sorol fel, azok értelmezését a résztvevőkre bízta.”

A közlésnek komoly visszhangja volt, főként a bulvármédiában. A Bors című napilap 2011. május 10-i számában a címlapon kezdődően jelent meg cikk. Az ott alkalmazott címek a „Megvádolta a TV2-t a kvízmester – Egymilliárdot ér Vágó feje?” voltak. Ugyancsak a címlapon közölték azt, hogy a kirúgott tévés azt sejteti, hogy menesztése egy zsíros reklámszerződés feltétele volt, illetve azt is közlik, hogy egykori munkaadója szerint az alperes képződik. A 16. oldalon folytatódó írás felvezető címe „Politikai okokat sejtet eltávolítása hátterében a kvízmester – Egymilliárd miatt vitázik Vágó István és a TV2” volt. A cikk felvezető szövege szerint az alperes nyilvánosan arra utalt, hogy politikai okból távolították el a csatornától, a csatorna pedig azt mondja, hogy az alperes

összeesküvés-elméleteket gyárt. A cikk többek között közli az internetes közlemény lényegét, majd közli a felperes szóvivőjének előadását, amelynek értelmében közvélemény-kutatási eredmények ismeretében kezdeményezték a szerződésbontást, és sajnálatukat fejezik ki azért, mert az alperes képtelen tudomásul venni a szerződésbontás tényét, és politikai indítékokat sejtető összeesküvés-elméleteket gyárt. Az említett közvélemény-kutatásról a lap azt közli, hogy abból az derült ki, hogy dinamikusabb műsorvezetőt képzeltek el a nézők a tervezett műsorhoz. Meglepő eredményként rögzítik azt, hogy az alperes igazán akkor népszerű, ha nincsen a képernyőn, mert olyankor izgalmasabbnak tartják. A cikk ezt követő részében az alperes nyilatkozik azzal, hogy a tényekre a csatorna nem reagál, a nézői felmérést neki nem mutatták meg, illetve a felperesnek kellene cáfolnia azt, hogy megjelent-e a Helyi Théma hirdetése, logója a csatornán, hogy a Hír TV volt szerkesztője odakerült-e a TV2-höz, illetve nyilatkozniuk kellene arról, hogy bizonyos felmérések értelmében a TV2 híradója a legkevésbé kiegyensúlyozott. Az alperes a cikkben közli, hogy a felperes képtelen a tényekre szorítkozni, ő a csatornától méltósággal távozott, nincs nosztalgiája, és örül annak, hogy nem kell többé ott dolgoznia. Ezt követően a szóvivő a felperes részéről azt közli, hogy a szerződésbontást illetően nem áll módjában konkrétumokat közölni, de a TV2 igen nagyvonalú volt a távozás anyagi részleteinek tárgyalásakor, és tisztességgel elszámolt az alperessel.

A híreket és a vitát az internetes társadalom is figyelemmel kísérte, számos hozzászólás volt rögzíthető különböző fórumokon, a kialakult helyzetet többféleképpen értékelték, többen elfogadták az alperes értelmezését.

A felperes részéről úgy ítélték meg, hogy az alperes által elmondottak sértik a felperes személyiségi jogát, ezért keresetet nyújtottak be a bírósághoz. A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes annak valótlan állításával, illetve híresztelésével, hogy a Helyi Théma című lap a TV2 szappanoperájának kiemelt hirdetőjévé vált, hogy a felperes az alperes távozása nyomán egymilliárd forintos bevételhez jutott volna, illetve hogy a Hír TV-től érkezett újságíró magas beosztásba került a TV2-nél, és mindez kapcsolatba lenne hozható az alperesnek a felperestől való távozásával, megsértette a felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogait. A felperes részéről előadták, hogy a közlések olyan látszatot keltenek, mintha politikai elfogultságból született volna a döntés, ez pedig alkalmas olyan látszat keltésére, hogy a felperes, illetve az általa szolgáltatott műsorok politikailag elfogultak lennének, és kétségbe vonható lenne a felperes hitelessége a műsorszolgáltatás terén. A felperes kérte az alperes eltiltását a további jogsértéstől, kérte az alperest nyilvános bocsánatkérésre kötelezni, továbbá kérte, hogy fizessen meg a felperesnek az alperes 500.000 Ft nem vagyoni kártérítést és annak járulékait. A nem vagyoni kártérítés indokolásaként a felperes részéről előadták, hogy egy televíziós csatorna számára alapvető fontossága van annak, hogy mennyiben tartják azt hitelesnek, elfogulatlanak. A felperes szerint az alperes közlései pontosan ezt kérdőjelezzik meg.

Az alperes jogalap hiányában a kereset teljes elutasítását kérte. Az alperes előadta, hogy bizonyos tényekből vont le okszerű következtetést, illetve alapvetően a tényekből levonandó következtetést a hallgatóságra bízta. Az alperes szerint az alapul fekvő tények valóságtartalmát a felperes érdemben nem tudta megkérdőjelezni. Az alperes részéről előadták azt is, hogy a felperesnél a perbeli közléssel összefüggésben semmilyen kár, hátrány nem keletkezett.

A bíróság a felperes keresetét nem találta alaposnak.

A 2011-ben hatályos Alkotmány 2. § (1) bekezdése értelmében a Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam. A 7. § (1) bekezdése értelmében a Magyar Köztársaság jogrendszere elfogadja a nemzetközi jog általánosan elismert szabályait, biztosítja továbbá a nemzetközi jogi kötelezettségek és a belső jog összhangját. A 8. § (1) bekezdése szerint a Magyar Köztársaság elismeri az ember sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait, ezek tiszteletben tartása és védelme az állam elsőrendű kötelessége. Az 59. § (1) bekezdése szerint a Magyar Köztársaságban mindenkit megillet a jóhírnévhez, a magánlakás sérthetlenségéhez, valamint a magántitok és a személyes adatok védelméhez való jog. A 61. § (1) bekezdése értelmében a Magyar Köztársaságban mindenkinek joga van a szabad véleménynyilvánításra, továbbá arra, hogy a közérdekű adatokat megismerje, illetőleg terjessze. A (2) bekezdés értelmében a Magyar Köztársaság elismeri és védi a sajtó szabadságát.

A sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (továbbiakban: Smtv.) 4. § (1) bekezdése értelmében a Magyar Köztársaság jogrendje elismeri és védi a sajtó szabadságát, valamint biztosítja sokszínűségét. A (3) bekezdés szerint a sajtószabadság gyakorlása nem valósíthat meg büncselekményt, vagy büncselekmény elkövetésére való felhívást, nem sértheti a közérkölcset, valamint nem járhat mások személyhez fűződő jogainak sérelmével. A 10. § értelmében mindenkinek joga van arra, hogy megfelelően tájékoztassák a helyi, az országos és az európai közélet ügyeiről, valamint a Magyar Köztársaság polgárai és a magyar nemzet tagjai számára jelentőséggel bíró eseményekről. A 13. § (1) bekezdése értelmében a médiatartalom-szolgáltatók összességének feladata a hiteles, gyors, pontos tájékoztatás a helyi, az országos és az európai közélet ügyeiről, valamint a Magyar Köztársaság polgárai és a magyar nemzet tagjai számára jelentőséggel bíró eseményekről. A 14. § (1) bekezdése szerint a médiatartalom-szolgáltatóknak az általa közzé tett médiatartalmakban, illetve azok készítése során tiszteletben kell tartania az emberi méltóságot. A 16. § szerint a médiatartalom-szolgáltató köteles tiszteletben tartani a Magyar Köztársaság alkotmányos rendjét, tevékenysége során nem sértheti az emberi jogokat. A 18. § szerint a médiatartalom nem lehet alkalmas a magánélet és más személyhez fűződő jogok megsértésére.

Az 1993. évi XXXI. törvénnyel a magyar jogrendszer részévé tett Európai Emberi Jogi Egyezmény 10. cikk 1. pontja értelmében mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához. Ez a jog magában foglalja a véleményalkotás szabadságát, és az információk, eszmék megismerésének és közlésének szabadságát, országhatárokon tekintet nélkül, és anélkül, hogy ebbe hatósági szerv beavatkozhasson. A 2. pont értelmében e kötelezettségekkel és felelősséggel együtt járó szabadságok gyakorlása a törvényben meghatározott, olyan alakszerűségeknek, feltételeknek, korlátozásoknak vagy szankcióknak vethető alá, amelyek szükséges intézkedéseknek minősülnek egy demokratikus társadalomban a nemzetbiztonság, a területi sértetlenség, a közbiztonság, a zavargás vagy bűnözés megelőzése, a közegészség vagy az erkölcsök védelme, mások jóhírneve vagy jogai védelme, a bizalmas értesülés közlésének megakadályozása, vagy a bíróságok tekintélyének és pártatlanságának fenntartása céljából. A 1976. évi 8. törvényerejű rendelettel a magyar jog részévé emelt Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának 19. cikk 1. bekezdése szerint nézetei miatt senki sem zaklatható. A 2. bekezdés értelmében mindenkinek joga van a szabad véleménynyilvánításra, ez a jog magában foglalja mindenfajta adat és gondolat határokon való tekintet nélküli – szóban, írásban, nyomtatásban, művészi formában, vagy bármilyen más, tetszése szerinti módon történő – keresésének, megismerésének és terjesztésének a szabadságát is. A 3. bekezdés értelmében az e cikk 2. bekezdésében meghatározott jogok gyakorlása különleges kötelezettségekkel és felelősséggel jár. Ennélfogva az bizonyos korlátozásoknak vethető alá, ezek azonban csak olyanok lehetnek, amelyeket a törvény kifejezetten megállapít, és amelyek mások

jogainak vagy jóhírnevének tiszteletben tartása (a) pont), illetőleg az állambiztonság vagy a közrend, a közegészség vagy a közérkölc s védelme érdekében szükségesek (b) pont).

A Ptk. 75. § (1) bekezdése értelmében a személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. Ezen jogok a törvény védelme alatt állnak. A (2) bekezdés szerint a személyhez fűződő jogok védelmére vonatkozó szabályokat a jogi személyekre is alkalmazni kell, kivéve ha a védelem – jellegénél fogva – csak a magánszemélyeket illelheti meg. A 78. § (1) bekezdése értelmében a személyhez fűződő jogok védelme kiterjed a jóhírnév védelmére is. A (2) bekezdés szerint a jóhírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tényt állít, híresztel, vagy való tényt hamis színben tüntet fel.

Az állandó bírói gyakorlat az általános személyiségi jogi perekben is alkalmazza a Legfelsőbb Bíróság (Kúria) által eredetileg a sajtó-helyreigazítási eljárásokra nézve kidolgozott Kollégiumi Állásfoglalásaiban rögzített vizsgálati szempontokat. Ennek megfelelően a Pk.12. számú állásfoglalás értelmében a kifogásolt sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni. A kifogásolt kifejezéseket, közléseket nem formális megjelenésük, hanem valós tartalmuk szerint kell megítélni. A közlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni, és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is. A jogosult személyének megítélése szempontjából közömbös részletek, pontatlanságok, lényegtelen tévedések nem adnak alapot jogsértés megállapítására. Véleménynyilvánítás, értékelés, bírálat, valamint a társadalmi, gazdasági, politikai, tudományos vagy művészeti vita önmagában ugyancsak nem lehet jogsértés megállapításának alapja. A Legfelsőbb Bíróság (Kúria) irányadónak tekintett eseti döntései értelmében (BH 1993. évi 89. sz. jogeset, BH 2003. évi 407. sz. jogeset) a véleménynyilvánítás akkor sérthet személyhez fűződő jogot, ha a kifejtett vélemény kifejezőmódjában indokolatlanul bántó, sértő, megalázó, burkoltan valótlan tényállítást fejez ki, vagy nyilvánvalóan ellentétes a véleményalkotás elemi szabályaival.

A Ptk. 85. § (1) bekezdése értelmében a személyhez fűződő jogokat csak személyesen lehet érvényesíteni. Ezt az alapelvet a sajtóközleményekre nézve a Legfelsőbb Bíróság Pk.13. számú állásfoglalása oly módon konkretizálja, hogy az érvényesíthet igényt, akinek személyére a sajtóközlemény – nevének megjelölésével vagy egyéb módon – utal, vagy akinek a személye a sajtóközlemény tartalmából egyébként felismerhető. A jelen esetben a bíróság szerint nyilvánvaló, hogy a „TV2” nevében annak műsorszolgáltatója, vagyis a mögötte álló jogi személy, nevezetesen a felperes jogosult a perindításra. A bíróság ezért a felperes keresetét érdemben vizsgálta.

Az Alkotmánybíróság több esetben foglalkozott a szabad véleménynyilvánításhoz való jog tartalmával, terjedelmével, jogi védelmével és korlátaival egyaránt. Az Alkotmánybíróság 30/1992. (V.26.)AB határozatának indokolása értelmében a szabad véleménynyilvánításhoz való jog olyan kiemelt fontosságú alkotmányos alapjog, amely csak kivételesen indokolt esetben korlátozható. Ebből következően a szabad véleménynyilvánításhoz való jogot eshetőlegesen korlátozó rendelkezéseket minden esetben megszorítóan kell értelmezni. Ebben a körben a leginkább részletes okfejtést az Alkotmánybíróság 36/1994.(VI.24.)AB határozatának indokolása tartalmazza. Ez alapelvként rögzíti, hogy a szabad véleménynyilvánításhoz való jog a véleményt, annak érték- és igazságtartalmára való tekintet nélkül védi. Az Alkotmány (Alaptörvény) a szabad kommunikációt biztosítja, és nem a kifejtett vélemény valóságtartalmára vonatkozik a szabad véleménynyilvánítás alkotmányos alapjoga. Ebben a folyamatban helye van minden véleménynek, jónak és rossznak, kellemesnek és sértőnek egyaránt. Mindebből a bíróságra nézve az következik, hogy amennyiben egy-egy kitélt véleményként értékel, nem vizsgálhatja annak érték- és valóságtartalmát, mert az

nem a feladata. A véleményként történő értékeléssel a bíróság nem a kifejtett véleménnyel való azonosulását, vagy azzal való szembehelyezkedését fejezi ki, mert az sem a feladata.

A határozat indokolása részletesen foglalkozik az Emberi Jogok Európai Bíróságának vonatkozó gyakorlatával is. Abból kiemeli azt az alapelvet, hogy nincs demokratikus társadalom pluralizmus, tolerancia és nyíltság nélkül, a véleménynyilvánítás szabadsága a demokratikus társadalom egyik alapköve, fejlődésének egyik feltétele. E szabadság az olyan gondolatokat, információkat, elveket és nézeteket is megilleti, amelyek sértőek, meghökkentőek, vagy aggodalmat keltenek. Egy másik fontos alapelv az, hogy a közszereplést vállaló személyeknek vállalni kell azt is, hogy mind a sajtó, mind pedig a szélesebb közvélemény figyelemmel kíséri minden szavukat és cselekedetüket, így nagyobb türelmet kell tanúsítaniuk a kritikai megnyilvánulásokkal szemben. A bíróság szerint a jelen esetben az alperes saját nyilvános tevékenysége kapcsán a közszereplőkkel esik azonos megítélés alá. A felperesi gazdálkodó szervezet, mint egy nagy kereskedelmi csatorna műsorszolgáltatója, a csatorna tevékenységével kapcsolatos kritikákat ugyancsak a közszereplőkkel azonos sorban tartozik tolerálni a bíróság szerint.

Az Alkotmány (Alaptörvény) a véleménynyilvánítási szabadság megfogalmazásánál nem tesz kifejezett különbséget tényközlés és értékítélet között. A véleménynyilvánítási szabadság alapvető célja annak a lehetőségnek a biztosítása, hogy az egyén mások véleményét formálja, meggyőzzön másokat saját álláspontjáról. A véleménynyilvánítás szabadsága ezért általában mindenféle közlés szabadságát magában foglalja, mégpedig függetlenül a közlés módjától és értékétől, erkölcsi minőségétől és többnyire valóságtartalmától is. Önmagában valamely tény közlése is véleménynek minősülhet, hiszen magának a közlésnek a körülményei is tükrözhetnek véleményt, azaz a véleménynyilvánítás alkotmányos alapjoga nem korlátozódik csupán az értékítéletekre. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint ugyanakkor a véleménynyilvánítási szabadság határainak megvonásánál indokolt különbséget tenni értékítélet és tényközlés között. Az értékítéletre, az egyén személyes véleményére a véleménynyilvánítási szabadság minden esetben kiterjed, függetlenül attól, hogy az értékes vagy értéktelen, igaz vagy hamis, érzelmen vagy észérveken alapul. A szintén alkotmányos oltalom alatt álló emberi méltóság, becsület, jóhírnév azonban az értékítéletben megnyilvánuló véleménynyilvánítási szabadság külső korlátja lehet. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint azonban fokozott alkotmányos védelmet élveznek az olyan értékítéletek, amelyek a közügyekre vonatkozó vélemények ütközésében kapnak hangot, még akkor is, ha esetleg túlzóak és felfokozottak.

A véleménynyilvánítási szabadság nem ilyen feltétlen a tényállítások tekintetében. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a véleménynyilvánítás szabadsága nem terjed ki a becsületsértésre alkalmas valótlan tények közlésére akkor, ha a nyilatkozó személy kifejezetten tudatában van a közlés valótlanságának (tudatosan hamis közlés), vagy foglalkozása, hivatása gyakorlásának szabályai szerint elvárható lett volna tőle a tények valóságtartalmának vizsgálata, de a véleménynyilvánítási alapjog felelős gyakorlásából adódó gondosságot elmulasztotta. A véleménynyilvánítás szabadsága csak a bírálat, jellemzés, nézet és kritika szabadságát foglalja magában, de az alkotmányos védelem nem vonatkozhat a tények meghamisítására. Ezen túlmenően a szabad véleménynyilvánítás olyan alkotmányos alapjog, amely csak felelősséggel gyakorolható, és a valótlan tények közlésének elkerülése érdekében bizonyos kötelezettségekkel jár a közvélemény alakításában hivatásszerűen részt vevő személyek esetében.

A Pp. 3. § (5) bekezdése értelmében, ha a törvény másként nem rendelkezik, a bíróság a polgári perben alakszerű bizonyítási szabályokhoz, a bizonyítás meghatározott módjához, vagy

meghatározott bizonyítási eszközök alkalmazásához nincs kötve, szabadon felhasználhatja a felek előadásait, valamint felhasználhat minden egyéb bizonyítékot, amely a tényállás felderítésére alkalmas. E rendelkezések nem érintik a törvényes vélelmeket, ideértve azokat a jogszabályokat is, amelyek szerint valamely körülményt az ellenkező bizonyításáig valónak kell tekinteni. A 4. § (1) bekezdése szerint a bíróságot határozatának meghozatalában más hatóság döntése, vagy a fegyelmi határozat, illetve az azokban megállapított tényállás nem köti. A 163. § (1) bekezdése értelmében a bíróság a per eldöntéséhez szükséges tények megállapítása végett bizonyítást rendel el. A (2) bekezdés szerint a bíróság az ellenfél beismerése, mindkét fél egyező, vagy az egyik félnek az ellenfél által bírói felhívás ellenére kétségbe nem vont előadása folytán valónak fogadhat el tényeket, ha azok tekintetében kételye nem merül fel. A (3) bekezdés szerint a bíróság az általa köztudomásúnak ismert tényeket valónak fogadhatja el. Ugyanez áll azokra a tényekre is, amelyekről a bíróságnak hivatalos tudomása van. Ezeket a tényeket a bíróság akkor is figyelembe veszi, ha azokat a felek nem hozták fel, köteles azonban a feleket a tényekre a tárgyaláson figyelmeztetni. A 164. § (1) bekezdése szerint a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valónak fogadja el. A 206. § (1) bekezdése értelmében a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg, a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el. A (3) bekezdés szerint a bíróság a kártérítés vagy egyéb követelés összegét, ha az szakértői vélemény, vagy más bizonyíték alapján meg nem állapítható, a per összes körülményeinek mérlegelésével, belátása szerint határozza meg.

A bíróság általánosságban fontosnak tartja rögzíteni azt, hogy a bíróság jogalkalmazó szervezetként még csak érintőlegesen sem politizálhat. A személyiségi jogi pernek a jogrendszerben elfoglalt helyéből, szerepéből következik az, hogy a személyiségi jogi perben a bíróság nem foglalhat állást bármely más jogterületre tartozó jogvitában. A bíróságnak nyilvánvalóan nem feladata állást foglalni abban a kérdésben sem, hogy miért került sor arra, hogy a továbbiakban az alperest műsorvezetőként nem alkalmazzák a TV2-nél. A bíróságnak a társadalmi közfelfogásból, az általánosan levonható következtetésekből kell kiindulnia értékelő tevékenysége során, nem pedig a peres felek esetleges személyes érzékenységből. A bíróság mindezen általános szempontok alapján végezte el a konkrét vizsgálatot.

I. Jogalap

A felperes részéről előadták, hogy az alperes tényelőadásai önmagukban is valótlanok, így az abból levont következtetés, sugallat is téves, a felperes jóhírnevét romboló. A felperes részéről előadták, hogy a Helyi Téma elnevezésű ingyenes hetilap ugyan valóban kötött szerződést a TV2 műsoraiban való megjelenést illetően, azonban ez a megállapodás jellegét tekintve pénzmozgás nélküli, ún. barter megállapodás, amely kölcsönös reklámfelület biztosítását írta elő, egyébként néhány milliárd forint értékben. A felperes részéről előadták tehát, hogy az egymilliárdos többletbevétel sem felel meg a valóságnak. A felperes sem a Helyi Téma reklámozásával kapcsolatos szerződésért, sem egyéb körülmények között nem kapott egymilliárd forintot. A felperes részéről előadták azt is, hogy a Hír Televíziótól érkezett ugyan egy munkatárs, de nem a TV2 hírműsorainak irányítására, hanem a vezérigazgató részére külpolitikai tanácsadásra vállalkozott az adott személy. A felperes részéről nyomatékosan hangsúlyozták azt a körülményt, hogy kifejezetten szakmai döntés született abban a kérdésben, hogy A 40 milliós játszma című vetélkedőt ne az alperes vezesse. A felperes előadta, hogy a döntés szakmai felmérésen, közönségvélemények figyelembe vételén alapult, semmiféle olyan politikai vonatkozással nem rendelkezett, mint amire az alperes hivatkozott. A felperes részéről külön utaltak arra is, hogy az alperes ezt a nyilatkozatot politikai jellegű rendezvényen, az

egyik politikai párt székházában tartott előadásán tette meg, így az nyilvánvalóan nem vonatkoztatható el a politikai összefüggésektől. A felperes részéről csatoltak internetes hozzászólásokat is a hírekkel kapcsolatban, ahol a hozzászólók jelentős hányada helyt adott az alperes politikai összefüggéseket sejtető álláspontjának.

Az alperes ezzel szemben többszörösen előadta azt, hogy az általa felsorakoztatott tényeket a felperes érdemben nem tudta cáfolni. Az alperes szerint valós tény az, hogy a Helyi Téma című hetilap hirdetőként megjelent a TV2 egyik legnézettebb szappanoperájának reklámozójaként („Jóban Rosszban”). Az alperes szerint tény az, hogy voltak olyan híresztelések, hogy a TV2 jelentős többletbevételhez jutott, és az is ténykérdés, hogy a Hír Televízióból átigazoltak egy tanácsadót jelentős pozícióba. Az alperes előadta, hogy ő maga nem vont le semmilyen következtetést az általa tett előadásban, azokat a hallgatókra, a befogadókra bízta.

I./1. A Helyi Téma hirdetései

Miután a bíróság szerint a felek azt végül is egyezően adták elő, hogy a Helyi Téma hirdetései megjelentek az egyik műsor támogatójaként, a bíróságnak érdemben azt kellett vizsgálnia, hogy ezek a hirdetések fontos felületen jelentek-e meg, illetve hogy ez a véleménynyilvánítás szintjén miként minősíthető, illetve ténylegesen állította-e az alperes azt, hogy ezáltal egymilliárd forintos bevételhez jutott volna a televíziós csatorna. A felperes utalt arra, hogy szokványos nagyságrendű, és más hasonló barter szerződésekhez hasonló értékű megállapodás született. A felperes előadta azt is, hogy a válság körülményei között milliárdos nagyságrendű egyszeri megrendelések aligha fordulhatnak elő. Az alperes előadta, hogy a hirdetések ténye igaznak bizonyult, azt pedig nem állította, hogy a Helyi Téma-hirdetések képviselték volna az egymilliárdos értéket.

A bíróság szerint a megismert adatokból az volt megállapítható, hogy a hirdetések ténylegesen megjelentek a TV2 egyik legjelentősebb műsora, a napi szappanopera („Jóban Rosszban”) kapcsán, így ez az állítás nem valótlan. A bíróság tanúként hallgatta meg a Pécisistop.hu tudósításának szerzőjét. Ő elmondta, hogy gyakorlatilag nem politikai szerepvállalásról volt szó a konkrét esetben, hanem az MSZP székházában zajlott ugyan a rendezvény, de azt rendszeresen bérbeadják különböző rendezvényekre, tulajdonképpen egy beszélgetésről volt szó. A tanú elmondta, hogy az alperes bizonyos tényeket sorolt fel, de nem állította azt, hogy az általa említett tények és az eltávolítása – vagy eltávóztatása – között közvetlen okozati összefüggés lett volna, csupán arról beszélt, hogy milyen érdekes az, hogy az ő távóztatásával vagy eltávolításával egyidejűleg bizonyos események a TV2-nél megtörténtek. A tanú azt mondta el, hogy emlékezete szerint a közvetlen összefüggést az alperes a hirdetővé válás és az egymilliárdos bevétel között nem teremtette meg. A bíróság szerint összességében nem volt megállapítható az, hogy az alperes a Helyi Téma hirdetéscinek elhelyezése és a saját elbocsátása között közvetlen összefüggést teremtett volna, az pedig, hogy egy hirdetőt kiemelt hirdetőnek vagy nem kiemelt hirdetőnek tekintenek, a véleménynyilvánítás körébe tartozik a bíróság szerint, és ennek korábban vázolt, tágran értelmezett kereteit a bíróság szerint az alperes nem lépte túl.

I./2. Egemilliárdos bevétel

A felperes előadta, hogy nem keletkezett a felperesnél 2010 novemberre és 2011 májusa között olyan előre nem ismert bevétel, amely egymilliárd forintos új reklámbevételt indukált volna a felperesnél. Előadta azt is, hogy egy adott évben kb. szeptember végéig 90%-ban eldől a következő évre vonatkoztatható reklámbevétel nagysága, mert a hirdetők döntő hányadát 5-6 nagy ügynökség

képviseli, akikkel folyamatos szerződésben állnak. Az alperes részéről előadták, hogy nem kétséget kizáró tényként közölték a többletbevétel tényét, csak híresztelésekre alapozták azt.

A bíróság ezt a kereseti kérelmet sem találta alaposnak. A bíróság szerint az alperesnek ebben az esetben nem sikerült bizonyítani a felperesnél keletkezett többletbevétel tényét. A bíróság szerint ugyan sajátos, hogy az alperes saját eltávolítása, illetve eltávozása, valamint egy egymilliárdos összeg bevételezése között bármilyen összefüggést feltételez, akár olyan módon is, hogy ilyen összeget az ő távozása bárkinek is megérne, valamint a bíróság azt is rögzíteni kívánja, hogy önmagában az a körülmény, hogy valamit nem teljesen bizonyos tényként állítanak, még nem szünteti meg a jogi felelősséget, a bíróság szerint ugyanakkor a felperes megítélésének szempontjából végül is nincs érdemi jelentősége annak a körülménynek, hogy keletkezett-e ilyen bevétel a felperesnél, vagy sem, igazából a közlés sértő tartalma sem állapítható meg a bíróság szerint. A bíróság ilyen körülmények között tehát ezt a kereseti kérelmet is elutasította.

I./3. Hírtévéés munkatárs érkezése

A felperes részéről előadták, hogy a hírtévéés munkatárs érkezésének állításával és annak állításával, hogy ő politikai szempontból értékelhető helyre került volna a TV2 csatornánál, olyan hamis látszatot keltett a felperes szerint az alperes, hogy a TV2-nél politikai kiegyensúlyozatlanság lépett volna fel. A felperes előadta, hogy egy viszonylag zárt szakmában a különböző televíziós csatornák között természetesnek tekinthető a mozgás, egyetlen azóta eltávozott tanácsadó foglalkoztatása nem alapozhat olyan vélekedést, hogy itt valamiféle politikai döntés született volna. Az alperes részéről előadták, hogy a hírtévéés munkatárs alkalmazását a felperes sem vitatta, az utolsó tárgyaláson meg is nevezte az illetőt (), tehát a tény nem tekinthető valótlannak.

A bíróság szerint a jelen esetben valótlán tényállítás nem történt, illetve nem történt való tény hamis színben való feltüntetése sem. A bíróság ilyen körülmények között ezt a kereseti kérelmet is elutasította.

I./4. A közlések együttes hatása

Miután a sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni, a bíróságnak azt is meg kellett vizsgálnia, hogy a közlések együttes hatása sérti-e a felperes jóhírnevét. A felperes szerint ugyanis a közlések egymás mellé helyezése alkalmas olyan hamis látszat keltésére, hogy a felperes politikai okokból bontott szerződést az alperest képviselő vállalkozással, és tanácsolta el őt a további műsorvezetéstől. Az alperes előadta, hogy ő véleményt formált a TV2-nél történtekről, és a következtetés levonását másokra bízta.

A bíróság az összes körülmény mérlegelésével arra a következtetésre jutott, hogy az alperes valóban véleményt formált a TV2-nél történtekről, és azt érdemben összefüggésbe hozta saját távozásával (eltávolításával). A bíróság szerint ugyanakkor az alperes nem lépte túl ebben a körben a véleménynyilvánítás megengedett kereteit. Utal a bíróság arra, hogy a téves vélekedések, vagy akár a buta vélekedések is a véleménynyilvánítás körébe tartozóak lehetnek. A bíróságnak nem lehet feladata az, hogy szakmai kérdésekben állást foglaljon, arról fejtse ki álláspontját, hogy az alperes szakmailag alkalmas lett volna-e a vetélkedő vezetésére. A bíróság szerint tehát az alperes azon vélekedése, hogy őt nem szakmai okokból távolították el, vagy nem csak szakmai okokból távolították el az adott vetélkedő vezetésétől, a véleménynyilvánítás körébe tartozik. Ezzel ugyanakkor a bíróság nem azt mondta ki, hogy a bíróság megállapította volna azt, hogy a felperest

valóban politikai okokból tanácsolták el, vagy vele, illetve vállalkozásával politikai okokból bontották volna fel a szerződést. A bíróság tehát a döntés szakmaiságáról nem foglalt állást, tudomásul vette tanúnak a szakmai döntésre vonatkozó előadását, egyben nem feladata eldönteni azt, hogy az alperes mennyiben lett volna alkalmas a konkrét műsor vezetésére, vagy sem. A bíróság szerint egymás mellett létezhetnek különböző vélemények, olyan vélemény is lehetséges, hogy az alperest a közönség már nem kívánta az adott vetélkedőben látni, vagy annak tematikája, stílusa nem felel meg az alperes személyiségének, ugyanakkor az alperes is kifejthet olyan véleményt, amely mögött politikai szándékok sejtetése is áll. A bíróság ilyen körülmények között a felperes keresetét jogalap hiányában elutasította.

II. Jogkövetkezmények

A bíróság a jogalap hiányára vonatkozó álláspontjára figyelemmel a felperes által igényelt jogkövetkezményekkel nem foglalkozott, az erre vonatkozó kereseti kérelmeket elutasította.

A bíróság a perveztes felperest kötelezte a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a perköltség viselésére. Miután a pernyertes alperes perköltséget nem igényelt, a felmerült perköltség a tárgyi illeték-feljegyzési jog folytán le nem rótt kereseti illeték viselésének kötelezettségét jelentette a 6/1986. (VI.26.)IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján.

Budapest, 2012. június 1.

dr. Pataki Árpád s.k.
tanácselnök

A kiadmány hiteléül:

